

Ἀριθ. 172

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος
Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Ἐξοχώτατε,

Ἐν ἀπὸ τὰ κύρια ἐλατήρια διὰ τῶν ὁποίων ὁ διοικητικὸς δρόμος τῆς Κυβερνήσεως προχωρεῖ τακτικῶς καθ' ὅλα του τὰ μέρη, εἶναι ἡ ἀκρίβεια τῶν διαφόρων ὑπουργῶν κατὰ τὰ διάφορα ὑπουργήματα.

Πᾶσα παραδρομὴ (ὅποιαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ αἰτία) τῶν διατεταγμένων παρὰ τῆς Κυβερνήσεως μέσων, ματαιοῖ τῆς Κυβερνήσεως τοὺς σκοπούς. Ἐντεῦθεν προξενοῦνται μυρία ζημίαι εἰς τὸ ταμεῖον καὶ ἄπειρος βλάβη κατὰ τε τὴν ἐξωτερικὴν καὶ ἐσωτερικὴν ὑπόληψιν.

Ἐὰν δὲ εἰς τὴν Διοίκησιν (*administration*) εἶναι ἀπαραίτητος εἰς τοὺς ἀρχηγούς τῶν τμημάτων ἡ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἰδίων αὐτῶν χρεῶν ἐπιμέλεια, κατὰ τὸ πολεμικὸν γίνεται ἔτι μᾶλλον ἀπαραίτητος ἡ ἐπιμέλεια αὕτη, καὶ λαμβάνει ἀκόμη περισσοτέραν ἰσχύν, ὅταν τεθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ παροῦσα τῆς Ἑλλάδος κατάστασις.

Τοῦτου τεθέντος, ἐκπληροῦν τὸ Δικαστήριον τὰ ἰδιά του χρέη, χρεωστεῖ νὰ ὑποβάλλῃ πρὸς τὴν Ἐξοχότητά Σας μὲ ἄκραν του δυσαρέσκειαν τὰ ἑξῆς:

Ἡ Ἐξοχότης Σας διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 678 διατάγματος τῆς 6ης Μαρτίου 1828 ἐτίμησε τὸν Ἀρχιστράτηγον Ρ. Τσοῦρτζ παραχωροῦσά του τὴν ἐξουσίαν τοῦ νὰ διακηρύξῃ τὸν ἀποκλεισμόν τῆς Πρεβέζης.

Ἐν τοσούτῳ ὁ στολίσκος, ὅστις εἶχε πραγματιώσῃ τὸν κατὰ τὴν Πρεβέζαν ἀποκλεισμόν, ἐκράτησε τὴν 10/22 Σεπτεμβρίου πλοῖον μὲ φορτίον, τὸ ὁποῖον καὶ ἐξαπέστειλεν ἐνταῦθα. Τὸ Δικαστήριον ἀγνοοῦν τὴν χρονολογίαν τῆς παρὰ τοῦ Ἀρχιστράτηγον Ρ. Τσοῦρτζ προκηρύξεως, ἐζήτησε παρὰ τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας τὴν ρηθεῖσαν διακήρυξιν. Μὲ ἄκραν του ἐκπληξίν ὁμως ἔλαβεν ἀπόκρισιν, δι' ἧς ἡ Γραμματεία λέγει, ὅτι ἀγνοεῖ (ὅ,τι μετὰ σπουδῆς ἐχρεώσται νὰ μανθάνῃ πρὸς πληροφορίαν τῆς Ὑ. Ε.), καὶ προσκαλεῖ τὸ Δικαστήριον ν' ἀποταθῇ πρὸς τὸν Ἀρχιστράτηγον.

Ἐπειδὴ τὸ πλοῖον τοῦ Γεωργίου Μονόπωλῃ ἐκρατεῖτο ἐνταῦθα, ἔγινε χρεῖα εἰς τὸ Δικαστήριον νὰ θεωρήσῃ τὴν ἀπόκρισιν ταύτην τοῦ Γραμματέως ὡς ἔκτακτον κῦρος διὰ μόνην αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν, κ' ἐπομένως ἔγραψεν εἰς τὸ Φροντιστήριον καὶ πρὸς τὸν Ἀρχιστράτηγον τὴν 28 Σεπτεμβρίου.

Χθὲς μᾶς ἐπρόφθασεν ἐπιστολὴν τοῦ ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, δι' ἧς μᾶς γράφει ὡς ἐφεξῆς τὴν 30 Σεπτεμβρίου 1828: «Καθ' ἧς πληροφορίας λαμβάνει ταύτην τὴν στιγμὴν ἡ Κυβέρνησις ἀπὸ τὸν Ἀρχιστράτηγον Τσοῦρτζ, ἡ πολιορκία τῆς Πρεβέζης ἐκηρύχθη ἀπὸ τὸν Ἀρχιστράτηγον τὴν 15/27 Σεπτεμβρίου. Τοῦτο σπεύδει ἡ Κυβέρνησις νὰ τὸ γνωστοποιήσῃ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ταύτην πρὸς ὁδηγίαν της».

Τὸ Δικαστήριον, θεωρήσαν ἐπάναγκες νὰ ἐνασχοληθῇ ἀμέσως εἰς τὴν ὑπόθεσιν, παρετήρησεν ὅτι, ἂν καὶ ἀπὸ τὴν 23 Ἰουλίου ἔλαβε τὰς ὁδηγίας ὁ Μοίραρχος Πασσάνος, ἂν καὶ εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν ἀνεχώρησεν ὁ στολίσκος ἀπὸ τὸν Πόρον, ἂν καί, ὡς δὲν εἶν' ἀμφιβολία, ὅτι ὁ Γραμματεὺς 1ον) ἔστειλε τὸ διάταγμα πρὸς τὸν Ἀρχιστράτηγον, 2ον) τὸν ἐγνωστοποίησε τὴν ἀναχώρησιν τοῦ στολίσκου, καὶ 3ον) τὸν ἐπροσκάλεσεν εἰς τὸ ἐπιβαλλόμενον εἰς αὐτὸν χρέος παρὰ τοῦ 3ου ἄρθρου τοῦ ὑπ' ἀριθ. 678 διατάγματος. Τὸ Δικαστήριον, λέγομεν, παρετήρησε μὲ ἄκραν του ἐκπληξίν ὅτι ὁ Ἀρχιστράτηγος δὲν διεκήρυξε τὸν ἀποκλεισμόν, εἰ μὴ τὴν 15/27 Σεπτεμβρίου, τοῦτέστι διατρέχοντος τοῦ ἤδη γενομένου πραγματικοῦ ἀποκλεισμοῦ καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας, ἀφ' οὗ ἐκρατήθη τὸ πλοῖον.

Ἡ βραδύτης αὕτη τῆς προκηρύξεως εἶναι τοιαύτης φύσεως, ὥστε καὶ ἐπροξένησε σημαντικὴν ζημίαν καὶ εἰς τὸ ταμεῖον καὶ εἰς τὸν στολίσκον.

Τὸ Δικαστήριον ἠθέλησε νὰ γνωρίσῃ τὴν ἀξίαν τοῦ πλοίου καὶ τῶν πραγματειῶν, ὡς καὶ τὸ

* ΓΑΚ. Γεν. Γραμμ. φ. 134.

ἔκαμε δι' ἐνόρκου ὁμολογίας τῶν ναυτῶν, πλοιάρχου καὶ πραγματευτῶν, διὰ τὰ χρησιμεύσει ἡ γνώρισις αὕτη ἐν καιρῷ καθ' οὗτινος ἀνήκει.

Σπεύδει λοιπὸν τὰ τὸ γνωστοποιήσῃ πρὸς τὴν Ἐξοχότητά Σας μὲ ὅλον τὸ σέβας.

Ἐν Αἰγίνῃ τὴν 2 Ὀκτωβρίου 1828

Ἰω. Γ. Γενατᾶς
Γεώργιος Ἀθανασίου
Ἐδουάρδος Μάσσων

Ὁ Γραμματεὺς
Ν. Γ. Παγκαλάκης

31*

Ἀριθ. 249

Ἑλληνικὴ Πολιτεία
Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Πρᾶξις

Θεωρήσασα τὴν ὑπ' ἀριθ. 283 τῆς 25 Μαΐου 1828 κάλεσιν τοῦ Δικαστηρίου πρὸς τὸν Ἀθανάσιον Χαλκιᾶν, διὰ τῆς ὁποίας καλεῖται νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ἐντὸς ἑπτὰ ἡμερῶν διὰ τὰ ἀπολογηθῇ εἰς ὅσα ἐγκαλεῖται ἀπὸ τὸν Βασιλεῖον Τζεμπέρην,

Θεωρήσασα ἀπόσπασμα ἐπιστολῆς τοῦ κατὰ τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα Στρατάρχου πρὸς τὸ Γενικὸν Φροντιστήριον τῆς 29 τοῦ αὐτοῦ Μαΐου διὰ τοῦ ὁποίου ἀναφέρει ὅτι παρέδωσε τὰς καλέσεις τοῦ Δικαστηρίου κατὰ τὰς ἐπιγραφάς των,

Θεωρήσασα τὴν ὑπ' ἀριθ. 51 ἐπαναληπτικὴν κάλεσιν τοῦ Δικαστηρίου τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1828 πρὸς τὸν ρηθέντα ἐναγόμενον Χαλκιᾶν,

Θεωρήσασα τὴν περὶ τῆς καλέσεως ταύτης διεύθυνσιν τοῦ Δικαστηρίου πρὸς τὸν κατὰ τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα Στρατάρχην ὑπ' ἀριθ. 52 τῆς ἰδίας ἡμέρας,

Θεωρήσασα τὸ πρωτότυπον τῆς ἀπὸ 1ης τοῦ ἰδίου Σεπτεμβρίου καλέσεως τοῦ Δικαστηρίου διὰ τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ἀγωγὴν τοῦ ρηθέντος Βασιλείου Τζεμπέρη πρὸς τὸν ἐγκαλούμενον Ἀ. Χαλκιᾶν, εἰς τὴν ὁποίαν οὗτος ὑπέγραψε τὴν ἡμέραν τῆς παραλαβῆς της,

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐγκρίνει νὰ γίνῃ πρόγραμμα διὰ τοῦ ὁποίου νὰ καλεθῇ ὁ ρηθεὶς ἐναγόμενος Ἀθανάσιος Χαλκιᾶς διὰ τὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν, ἀφ' ἧς ἐκδοθῇ τὸ πρόγραμμα καὶ ἐὰν ἐντὸς τῆς ρηθείσης προθεσμίας δὲν ἐμφανισθῇ, θέλει κριθῇ ἐρήμην.

Ἰω. Γ. Γενατᾶς
Γεώργιος Ἀθανασίου
Ἐδουάρδος Μάσσων

Ὁ Γραμματεὺς
Ν. Γ. Παγκαλάκης

32**

Ἀριθ. 2

Ἐξοχώτατε,

Κατὰ τὴν σεβαστὴν ὑπ' ἀριθ. 1682 διαταγὴν τῆς Υ. Ε., δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5694 διατάγματος, διὰ τοῦ ὁποίου λαμβάνομεν τὴν δύναμιν ὡς Εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ νὰ δώσωμεν ὀριστικὴν ψήφον περὶ τῶν ἐπὶ ἀποφάσεων τῆς Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Προσωρινῆς Ἐπιτροπῆς, τὰς ὁποίας δὲν ἐνέκρινεν ἡ Κυβέρνησις καὶ τὰς ὁποίας διωρίσθησαν ν' ἀναθεωρήσουν πέντε Ἐπίτροποι, παραλαμβάνοντες ἀπὸ τὴν Γ. Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας ὅλα τὰ ἐγγράφα τ' ἀφορῶντα τὴν σαρδικὴν βρικογολέταν ἢ «Αἰμιλία» τοῦ πλοιάρχου Ἀντωνίου Κοπέλλου καὶ συνελθόντες πολλάκις εἰς ἓν, μετὰ τὰς ὀφειλομένας παρατηρήσεις καὶ συζητήσεις ὅσας ἢ περὶ τὰ τοιαῦτα δίκαια ἀδυναμία καὶ

* ΓΑΚ. Θαλ. Δικ. φ. 14.

** ΓΑΚ. Γεν. Γραμμ. φ. 144.

